

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie ze skargi powoda (pozwanego wzajemnego)
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 15 października 2018 r., sygn. akt VII Ga (...),
w sprawie z powództwa A. M.
przeciwko A. Spółce jawnej w W.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej
- [...] Zakładu Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej w W.
o zapłatę
oraz z powództwa wzajemnego A.
Spółki jawnej w W.
przeciwko A. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 maja 2020 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 października 2018 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację powoda (pozwanego wzajemnego) A. M. od wyroku Sądu

Rejonowego w O., w sprawie o zapłatę.

Pełnomocnik powoda (pozwanego wzajemnego) wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie czyni zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.. Ustawodawca z dniem 3 kwietnia 2018r. wprowadził do systemu prawnego nowy nadzwyczajny środek zaskarżenia w postaci skargi nadzwyczajnej, którą uregulował w art. 89 i nast. ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5 z późn. zm.). Podstawy zaskarżenia orzeczenia tym szczególnym środkiem procesowym są po części zbieżne z podstawami skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, ponieważ skargę nadzwyczajną można wnieść od orzeczenia naruszającego zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela określone w Konstytucji lub w rażący sposób naruszającego prawo przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie. Co kluczowe, w razie uwzględnienia skargi nadzwyczajnej może dojść do eliminacji z obrotu prawnego zaskarżonego orzeczenia. W konsekwencji, wnosząc skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i wypełniając wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., strona powinna także wykazać, że wystąpiła z wnioskiem do właściwego organu o wniesienie skargi nadzwyczajnej oraz że jej wniosek nie został uwzględniony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2018 r., III CNP 9/18, OSNC 2018, Nr 12, poz. 121, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2018 r. IV CNP 38/18, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2018 r., II CNP 17/18, niepubl.). W skardze w ogóle nie odniesiono się do możliwości skorzystania ze skargi nadzwyczajnej, koncentrując się na analizie innych środków zaskarżenia.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).

jw